

17802 LLEI 15/1987, de 30 de juliol, de tributació de la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya. («BOE» 182, de 31-7-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

L'especial situació jurídica de què gaudeix en l'actualitat la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, tant pel que fa a l'àmbit i contingut de les seves activitats com al seu règim fiscal, té l'origen en el Decret Llei de 25 d'agost de 1924, pel qual, i com a conseqüència de la confusa i deficient posició en què havia desembocat el servei de comunicacions telefòniques a Espanya, de la qual és causa fonamental l'excessiva proliferació de disposicions contradictòries existents en aquell moment, es va autoritzar a l'Estat la contractació amb l'expressada companyia del dit servei.

El Decret Llei esmentat es va derogar per la Llei de 31 de desembre de 1945, per la qual es va concedir a l'Estat l'autorització necessària per subscriure un nou contracte amb la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, contracte que es va aprovar pel Decret de 31 d'octubre de 1946, i en el qual es preveuen modificacions molt escasses respecte de la normativa vigent fins a aquell moment. A la base 7a d'aquest últim contracte es va establir, en relació amb la companyia de referència, un règim fiscal especial per a aquesta, el contingut del qual va consistir, en síntesi, en la substitució de la totalitat dels deutes tributaris per qualsevol arbitri, taxa, contribució especial o impost dels quals fos subjecte passiu i fos qui fos el subjecte actiu exaccionador d'aquests, per un percentatge que, sobre els seus ingressos i en la forma i mesura que s'establiria en el contracte, la Companyia hauria d'abonar a l'Estat.

El sistema descrit, conegut des de fa temps per la nostra jurisprudència sota la qualificació de «pacte solemne», ha anat perdent de mica en mica la seva raó de ser per raons molt diverses, de les quals no són les menys importants, d'una banda, la desaparició de les circumstàncies justificatives de la seva existència i pervivència i, de l'altra, la impropietat de mantenir el règim fiscal exposat com a excepció única en un ordenament fiscal que, a partir de la Llei de 28 de desembre de 1963, es troba rigidament inspirat en el principi de reserva de llei i, molt concretament, en tot el que fa menció a beneficis i privilegis fiscals. Tot això converteix en ineludible la necessitat de procedir a l'elaboració d'una nova normativa que col·loqui, en la mesura que es pugui, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya en una situació anàloga a les altres empreses espanyoles pel que fa al nostre actual sistema fiscal, sense perjudici que les especials característiques predicables de l'activitat econòmica exercida per la Companyia, i molt especialment el seu àmbit d'actuació territorial que s'estén a tot el territori de la nació, exigeixin que la normativa expressada prevegi solucions d'excepció, amb referència al règim general, en determinats aspectes relacionats amb la tributació local.

En efecte, pel que fa al sistema fiscal estatal i als de les comunitats autònomes, és perfectament factible l'assimilació de la situació fiscal de la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya a la de qualsevol altra persona jurídica subjecte passiu de les figures tributàries que els integren. Molt diferent és la qüestió si es contempla des de l'òptica de les hisendes locals. La pluralitat de subjectes actius exaccionadors, la diversitat d'ordenances locals amb la subsegüent multiplicat de tipus, tarifes i sistemes de gestió previstos en aquestes; la infinitat de conductes i esdeveniments que inte-

gren els fets imposables de les taxes i contribucions especials locals; tot això unit a la circumstància que els serveis de la Companyia es presten en la pràctica totalitat de les corporacions municipals i provincials integrants de l'Estat espanyol, imposen de manera inevitable l'adopció d'una solució que, respectant els drets i interessos de les entitats locals, propiciï que la Companyia pugui fer front a les seves obligacions tributàries envers aquestes sense que això li irrogui una pressió fiscal indirecta i uns costos de gestió que convertirien el compliment d'aquestes obligacions en insuportablement onerosos per al subjecte passiu d'aquestes. L'única solució a fi d'obtenir l'objectiu ressenyat és el compliment substitutori mitjançant l'abonament d'una compensació anual en metàl·lic.

Tanmateix, convé exceptuar d'aquest sistema compensatori els deutes tributaris que tenen l'origen en dos impostos municipals molt determinats, com la contribució territorial urbana i la contribució territorial rústica i pecuària, i per raó que, com que són tributs de base cadastral, constitueix una qüestió de més interès per a totes les administracions públiques el fet que les exempcions subjectives en els dos tributs siguin limitades en grau màxim amb la finalitat que, atès el gran valor informatiu dels cadastres respectius, aquests puguin ser com més complets millor.

En conseqüència amb el que s'ha exposat anteriorment, la Llei estableix la substitució dels deutes tributaris que corresponguin a qualssevol tributs locals dels quals sigui subjecte passiu la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, a excepció de la contribució territorial urbana i de la contribució territorial rústica i pecuària, per una compensació en metàl·lic que la Companyia ha de satisfer anualment a les corporacions locals, en la forma i els terminis que es determinin per reglament. Aquesta compensació s'integra per les quantitats resultants d'aplicar un percentatge sobre la facturació realitzada en cada municipi i un altre percentatge diferent sobre la que efectui en cada província, illes o comunitat autònoma uniprovincial.

Finalment, la Llei, a la disposició adicional primera, introdueix una modificació a l'article 10 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, consistent a afegir-hi un número 11, en virtut del qual s'estableix l'exempció per aquest impost per als serveis prestats per empreses de serveis públics de telecomunicació a altres de la mateixa activitat establertes a l'estranger, per a la realització dels serveis públics esmentats quan hagin estat iniciats fora del territori nacional.

Article 1

1. Queda suprimida l'exempció general que, en relació amb tota classe d'arbitris, taxes, contribucions i impostos, es reconeix a la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya a l'apartat 5è de la base 7a del contracte subscrit per l'Estat amb la dita Companyia, aprovat pel Decret de 31 d'octubre de 1946.

2. Queda suprimida la participació compensatòria que es reconeix a favor de l'Estat a la base 7a del dit contracte.

3. A partir de la data d'efectivitat d'aquesta Llei, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya està subjecta, i no exempta, a tots els tributs de caràcter estatal i local en la forma que s'estableix als articles següents, així com a tots els tributs de caràcter autonòmic en la forma que estableixin les disposicions de les respectives comunitats autònomes.

Article 2

Respecte dels tributs estatals, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya hi està subjecta d'acord amb la legislació general tributària de l'Estat i les normes específiques reguladores dels tributs esmentats.

Article 3

Respecte dels tributs locals, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya està subjecta a la contribució territorial

rústica i pecuària i a la contribució territorial urbana corresponents als béns d'una i altra naturalesa de la seva titularitat, d'acord amb la legislació tributària de l'Estat i les normes específiques reguladores dels impostos esmentats.

Article 4

1. Pel que fa a la resta de tributs de caràcter local, els deutes tributaris que per la seva exacció puguin correspondre a la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya se substitueixen per una compensació en metàl·lic de periodicitat anual.

2. Aquesta compensació l'ha de satisfer trimestralment la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya als ajuntaments i diputacions provincials, en la forma que es determini per reglament, i consisteix en un 1,9 per 100 dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtingui a cada terme municipal i en un 0,1 per 100 dels que obtingui a cada demarcació provincial, respectivament.

Article 5

La compensació a què es refereix l'article 4t d'aquesta Llei no es pot fer repercutir en els usuaris dels serveis que presti la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, si bé el seu import té la consideració de despesa necessària per a l'obtenció dels ingressos de la Companyia.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—S'afegeix un nou número a l'article 10 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, redactat en els termes següents:

«11. Els serveis prestats per empreses de serveis públics de telecomunicació a altres de la mateixa activitat establertes a l'estranger per a la realització dels serveis públics esmentats, quan hagin estat iniciats fora del territori espanyol.»

Segona.—Els percentatges de la compensació establerts a l'article 4t, apartat 2, d'aquesta Llei els pot modificar anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Tercera.—1. Els cabildos insulars de l'arxipèlag canari i els consells insulars de les illes Balears han de ser compensats per la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya en la mateixa forma i quantia que les establertes per a les diputacions provincials.

2. Les referències a les diputacions provincials que conté aquesta Llei s'entenen efectuades, així mateix, respecte de les comunitats autònomes uniprovincials.

Quarta.—La compensació a què puguin tenir dret les entitats locals d'àmbit diferent del municipal o provincial, de conformitat amb el que disposa l'article 4t, apartat 1, d'aquesta Llei s'entén inclosa en la que la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya satisfaci a les entitats municipals que integrin aquelles o de les quals aquestes formin part.

Cinquena.—Aquesta Llei s'aplica sense perjudici dels règims tributaris forals vigents als territoris històrics del País Basc i Navarra.

Sisena.—Aquesta Llei s'aplica, igualment, sense perjudici dels tractats i convenis internacionals.

Setena.—El que disposa l'article 4t d'aquesta Llei té efectes automàticament en tot el territori nacional i respecte de la totalitat d'entitats locals, sense necessitat que aquestes adoptin cap acord, ni aprovin la corresponent ordenança fiscal.

Vuitena.—1. S'atribueix a les entitats locals una tercera part de l'import de la participació compensatòria que hagi satisfet o hagi de satisfer la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya a l'Estat, corresponent als períodes impositius de 1986 i 1987.

2. La quantitat que s'atribueix a les entitats locals en virtut del que disposa l'apartat anterior s'ha de reflectir en la

comptabilitat de la Direcció General del Tresor i Política Financera, com a «Recursos de corporacions locals i internacionals», i el seu import s'ha de satisfer a les entitats esmentades de conformitat amb les regles establertes a l'article 4t i les disposicions addicionals tercera, quarta i cinquena d'aquesta Llei, a proposta de la Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

1. La Companyia Telefònica Nacional d'Espanya pot regularitzar, excepcionalment, el seu balanç de l'exercici 1987, per recollir la depreciació monetària produïda en els exercicis 1985, 1986 i 1987, d'acord amb el que disposa l'article 3r de la Llei 31 de desembre de 1945.

Aquesta regularització, que s'ha de practicar abans de l'aprovació dels comptes anuals de l'exercici 1987, en què necessàriament s'ha de reflectir, és incompatible amb qualsevol altra que es pugui autoritzar amb caràcter general i que compregui el mateix període de temps.

2. Per a la determinació dels coeficients d'amortització que s'exigeixen per reglament en l'impost sobre societats, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya ha de prendre com a base el valor regularitzat dels seus actius, aplicant-hi les regles generals en matèria de regularització de balanços.

3. Es concedeix el termini d'un any perquè la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya adapti la seva comptabilitat al Pla nacional comptable.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Sense perjudici del que preveu la disposició transitòria d'aquesta Llei, queda derogat l'article 3r de la Llei de 31 de desembre de 1945, per la qual s'autoritza el Govern a subscriure un nou contracte amb la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya.

2. Queden derogats els números 1r, 2n, 3r i 5è de la base 7a, així com el número 7è de la base 8a, i les lletres b), c) i e) de la base 24 del contracte subscrit per l'Estat amb la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, aprovat pel Decret de 31 d'octubre de 1946, pel que fa a les referències que s'hi fan a la participació de l'Estat en els ingressos, en la dita Companyia, i a les limitacions que s'establien respecte a la dotació de reserves, amortitzacions i comptes de depreciació, que se sotmeten al règim general de l'impost sobre societats.

3. En la mesura que s'oposi al que disposa aquesta Llei, queda derogat, igualment, l'últim paràgraf de la base 26 de l'expressat contracte.

DISPOSICIÓ FINAL

1. S'autoritza el Govern de la nació a aprovar totes les disposicions que siguin necessàries amb vista al desplegament d'aquesta Llei.

2. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i té efectes a partir de l'1 de gener de 1988.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, els preceptes que contenen les disposicions addicionals primera i vuitena tenen efectes a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palma de Mallorca, 30 de juliol de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ